

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ**

НАЦРТ

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
ПРАВОБРАНИЛАШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Бања Лука, мај 2011. године

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
ПРАВОБРАНИЛАШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о Правобранилаштву Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 16/05, 77/06 и 119/08) у члану 1. став 3. мијења се и гласи:

„У поступцима ради наплате комуналне накнаде и накнаде утврђене у поступку издавања одобрења за грађење, као и у споровима из радних односа, послове заступања града и општине пред судовима и другим органима вршиће лице одређено законом или другим актом тих субјеката, а уколико то није утврђено законом или другим актом, надлежни орган града, односно општине посебном одлуком ће одредити лице које ће га заступати.“

Члан 2.

Послије члана 5. додаје се нови члан 5а. који гласи:

„Члан 5а.

Правобранилац, замјеници и помоћници правобраниоца имају службене легитимације, које издаје Министарство правде.

Правилник о облику и изгледу службене легитимације доноси министар правде.“

Члан 3.

У члану 13. у ставу 2. ријечи: „годишњи извјештај“ замјењују се ријечима: „годишњу информацију“.

Став 3. мијења се и гласи:

„Замјеник правобраниоца дужан је граду или општини доставити информацију о стању појединих предмета или спорова и прије подношења годишње информације, када то од њега затражи скупштина града или скупштина општине.“

Послије става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Ако град или општина не прихвати информацију о раду замјеника правобраниоца из става 2. овог члана, правобранилац ће о томе обавијестити министра правде.“

Члан 4.

У члану 17. последије става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„На захтјев града или општине, правобранилац ће утврдити листу лица из реда запослених у Правобранилаштву, који ће вршити послове заступања тог града или општине, у свим предметима и споровима у којима Правобранилаштво треба да заступа град или општину као странку.“

Члан 5.

У члану 19. у ставу 2. ријечи: „затражити сагласност о томе субјекта“ замјењују се ријечима: „затражиће сагласност о томе од субјекта“.

Члан 6.

У члану 20. последије става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Изузетно од одредбе става 1. овога члана, уколико је једна од странака у поступку Република Српска, Правобранилаштво ће заступати Републику Српску.“

Став 2. мијења се и гласи:

„Уколико Правобранилаштво, у својству заступника или самостално на основу овлашћења утврђених законом, покрене поступак пред судом или другим органом против субјекта из члана 1. става 1. овог закона, тај субјект је обавезан одредити лице које ће га заступати у поступку.“

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 7.

У члану 28. у ставу 3. ријечи: „4 (четири)“ замјењују се ријечима: „6 (шест)“.

Став 5. мијења се и гласи:

„Ако замјеник правобраниоца буде поново изабран, функција је стална.“

Члан 8.

У члану 30. ст. 2. и 3. мијењају се и гласе:

„Приликом ступања на дужност, правобранилац, односно замјеник даје свечану заклетву.

Правобранилац даје свечану заклетву на сједници Народне скупштине Републике Српске, а замјеник пред предсједником Народне скупштине Републике Српске, читањем наглас утврђеног текста и потписивањем текста заклетве.“

Послије става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Текст свечане заклетве гласи:

‘Заклињем се да ћу дужности савјесно и одговорно извршавати, државне тајне чувати, интересе народа и грађана Републике Српске бранити и заступати, Устава и закона Босне и Херцеговине и Републике Српске часно се држати.’“

Члан 9.

У члану 33. став 1. мијења се и гласи:

„Замјеник, помоћник и стручни сарадник могу се упутити на рад у друго сједиште без пристанка на период до 6 (шест) мјесеци, уколико то захтијевају потребе обављања правобранилачких послова, а уз њихов пристанак највише до 12 (дванаест) мјесеци.“

Послије става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„У случајевима из става 1. овога члана, замјенику, помоћнику и стручном сараднику припада право на накнаду трошкова одвојенога живота у складу са важећим прописима.“

Члан 10.

У члану 37. у ставу 1. последије ријечи: „овлашћењем правобраниоца“ додају ријечи: „или замјеника правобраниоца“.

Послије става 1. додаје се став 2. који гласи:

„За предузимање појединих радњи у поступку пред судом или другим органом, као што су повлачење тужбе или приједлога за извршење, одрицање од тужбеног захтјева, признање захтјева противне странке, давање сагласности на повлачење или преиначење тужбе односно тужбеног захтјева противне странке и закључивање поравнања, помоћник мора имати посебно овлашћење.“

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 11.

Члан 44. мијења се и гласи:

„Правобранилац и замјеници правобраниоца који имају мандат у вријеме ступања на снагу овог закона настављају да врше правобранилачку функцију, у складу са одредбама закона по којем су изабрани.“

Члан 12.

Послије члана 47. додаје се нови члан 47а. који гласи:

„Члан 47а.

Министар правде ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник из члана 5а. став 2. овог закона.“

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:
Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојчић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
НАЦРТА ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ПРАВОБРАНИЛАШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о измјенама и допунама Закона о Правобранилаштву Републике Српске садржан је у Амандману XXXII став 1. тачка 10. на члан 68. Устава Републике Српске, којим је прописано да Република уређује и обезбјеђује организацију, надлежности и рад државних органа.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА УСТАВОМ, ПРАВНИМ СИСТЕМОМ И ПРАВИЛИМА НОРМАТИВНОПРАВНЕ ТЕХНИКЕ

Према Мишљењу Републичког секретаријата за законодавство број: 22/01-021-388/11 од 26.05.2011. године

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у Амандману XXXII став 1. тачка 10. на члан 68. Устава Републике Српске, којим је прописано да Република уређује и обезбјеђује организацију, надлежности и рад државних органа.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник Републике Српске“, бр. 16/05, 77/06 и 119/08) уређује се организација и надлежност Правобранилаштва Републике Српске као самосталног органа, који у поступку пред судовима и другим надлежним органима предузима правна средства ради заштите имовинских права и интереса Републике Српске, града, општине и њихових органа и организација, те других органа и организација који немају својство правног лица и нису уписани у судски регистар, а финансирају се из буџета Републике Српске.

Програмом рада Владе Републике Српске за 2011. годину предвиђено је доношење овог закона.

Предложеним законом брише се одредба важећег Закона којом је прописана надлежност Правобранилаштва да заступа у поступцима ради наплате накнаде за услуге уређења и природне погодности (једнократна рента) и накнаде за трајно коришћење грађевинског земљишта (трајна рента), чиме се врши усклађивање са Одлуком Уставног суда Републике Српске, број: У-16/08 од 18. марта 2011. године („Службени гласник Републике Српске“ број: 38/11) којом је утврђено да чл. 30. и 32. Закона о грађевинском земљишту Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 112/06), нису у сагласности са Уставом Републике Српске. Наиме, наведеним одредбама била је прописана обавеза плаћања трајне и једнократне ренте за коришћење грађевинског земљишта.

Поред тога, овим законом се предвиђа да Правобранилаштво у случају када по закону треба да заступа Републику Српску, град, општину и њихове органе и организације, те друге органе и организације који немају својство правног лица и нису уписани у судски регистар, а финансирају се из буџета Републике Српске, а чији су интереси у супротности, Републику Српску увијек заступати Правобранилаштво, а супротна страна (нпр: град или општине) овлашћује лице које ће је заступати у поступку.

Као новина у односу на важећа законска рјешења, овим законом се предвиђа увођење службених легитимација за правобраниоца, замјеника и помоћнике правобраниоца и прописује обавеза правобраниоца да годишње доставља информацију граду или општини. Исто тако, правобраниоцу се продужава мандат са четири на шест година, док се за предузимање појединих радњи у поступку пред судом или другим органом прописује да их може вршити помоћник правобраниоца само уз посебно овлашћење правобраниоца.

Републички секретаријат за законодавство упутио је одређене сугестије, које су се односиле на побољшање текста Закона и усклађивање са Правилима нормативно-правне технике

за израду закона и других прописа Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 13/06 и 20/06).

Обрађивач је поступио у складу са Смјерницама за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона (“Службени гласник Републике Српске”, број 123/08), и утврдио да Нацрт закона о измјенама и допунама Закона о правобранилаштву од интереса за јавност, те је нацрт Закона након његове израде објавио на интернет страници Министарства правде.

Будући да постоји уставни основ за доношење овог закона и да су понуђена законска рјешења усаглашена са важећим законским рјешењима, као и да је обрађивач у потпуности прихватио све дате сугестије и уградио их у текст Нацрта, мишљења смо да се Нацрт закона о измјенама и допунама Закона о правобранилаштву може упутити даље на разматрање.

III USKLAЂENOST SA PROPIСIMA EVROPSKE UNIJE

IV RAZLOZI ZA DONOШEЊE ZAKONA

Влада Републике Српске, на 165. сједници одржаној 19. марта 2010. године, донијела је Закључак, у којем је констатовала да је неопходно приступити доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Правобранилаштву Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 16/05, 77/06 и 119/08). Основни разлози за измјене и допуне овог закона, у складу поменутиим Закључком, састоје се у потреби отклањања одређених нејасноћа у одредбама важећег закона, прије свега у одредби члана 20. који прописује начин поступања Правобранилаштва као заступника, у оним случајевима када се као странке у поступку пред судовима и другим државним органима појављују субјекти из одредбе члана 1. Закона о Правобранилаштву Републике Српске, а чији су интереси у супротности. Наиме, одредбом члана 1. став 1. важећег закона је прописано да Правобранилаштво Републике Српске у поступку пред судовима и другим надлежним органима предузима правна средства ради заштите имовинских права и интереса Републике Српске, града, општине и њихових органа и организација, те других органа и организација који немају својство правног лица и нису уписани у судски регистар, а финансирају се из буџета Републике Српске. Одредбом члана 20. став 1. је прописано да, у случају да Правобранилаштво треба по закону да заступа странке из члана 1. овог закона чији су интереси у супротности, извршни органи учесника у поступку ће овластити лица која ће их заступати. Дакле, уколико се у спору као супротне странке нађу субјекти које по закону заступа Правобранилаштво, или се у својству једне стране у спору (на примјер, на страни тужитеља или на страни тужених) нађу субјекти чији су интереси у супротности а које Правобранилаштво треба да заступа, сваки од субјеката из члана 1. став 1. овлаштиће лица која ће их заступати у поступку, док се Правобранилаштво искључује из наведеног спора.

У оваквим ситуацијама, предложеним измјенама и допунама закона је предвиђено да, у случају да Правобранилаштво треба по закону да заступа странке из члана 1. овог закона, чији су интереси у супротности, Републику Српску ће увијек заступати Правобранилаштво, а супротна страна (на примјер, град или општине) овлаштиће лице које ће је заступати у поступку.

Осим наведеног, Правобранилаштво Републике Српске, актом број: ЈП-36/11 од 29.03.2011. године, узимајући у обзир досадашње искуство у примјени важећег Закона о Правобранилаштву Републике Српске, придружило се покренутој иницијативи за измјене и допуне истог закона и предложило одређене измјене и допуне које имају за циљ отклањање постојећих недоумица у тумачењу и примјени појединих одредаба закона на конкретне случајеве у пракси, све у циљу ефикаснијег функционисања Правобранилаштва као органа и јачање његове улоге у систему правосуђа и процесним мјерама и радњама које предузима у име Републике Српску и њених органа, општине и градова, те других субјеката које по закону заступа.

Разлози за доношење Закона о измјенама и допунама Закона о Правобранилаштву Републике Српске састоје се и у потреби усаглашавања одредбе члана 1. став 3. Закона са Одлуком Уставног суда Републике Српске, број: У-16/08 од 18. марта 2011. године („Службени гласник Републике Српске“, број 38/11) којом је утврђено да чл. 30. и 32. Закона о грађевинском земљишту Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 112/06) нису у сагласности са Уставом Републике Српске. Доношењем ове одлуке, престала је обавеза плаћања накнаде за трајно коришћење изграђеног и неизграђеног градског грађевинског земљишта (трајна рента) за сва физичка и правна лица, а која накнада је плаћана у корист јединице локалне самоуправе, на чијем подручју се налази грађевинско земљиште. Будући да је одредбом члана 1. став 3. важећег Закона о Правобранилаштву Републике Српске прописан начин заступања града и општине у поступцима ради наплате накнаде за трајно коришћење грађевинског земљишта (трајна рента), било је неопходно приступити измјени и допуни поменуте одредбе.

V ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Чланом 1. врши се измјена и допуна члана 1. став 3. важећег Закона о Правобранилаштву Републике Српске, којом се прописују појединачни поступци у којима послове заступања града и општине, умјесто Правобранилаштва, врше лица одређена законом или другим актом тих субјеката. У том смислу, из става 3. Закона брисан је поступак који се води ради наплате трајне ренте, чија обавеза плаћања је престала након доношења Одлуке Уставног суда Републике Српске, број: У-16/08 од 18. марта 2011. године, те умјесто досадашњег поступка за наплату трајне ренте у постојећу одредбу је уврштен поступак за наплату комуналне накнаде.

Чланом 2. је прописано да правобранилац и његови замјеници и помоћници имају службене легитимације, чије обрасце и изглед прописује министар правде. Такође, истом одредбом је прописано да службене легитимације правобраниоцу, замјеницима и помоћницима правобраниоца издаје Министарство правде.

Чланом 3. је предложено да замјеник правобраниоца има обавезу да граду или општини достави информацију о стању појединог предмета или спора, увијек када то од њега затражи скупштина града или скупштина општине. Такође, у ставу 4. истог члана је прописано да, у случају ако град или општина не прихвати годишњу информацију о раду замјеника правобраниоца, правобранилац је дужан о томе обавијестити министра правде.

Чланом 4. овог закона, циљу постизања ефикасније сарадње Правобранилаштва са јединицама локалне самоуправе, које Правобранилаштво заступа по закону, посебно у односу на она сједишта замјеника правобраниоца која имају већи број запослених и на свом подручју имају већи број градова и општина које заступају у многобројним споровима, предложено је да ће правобранилац, на захтјев града или општине, поименично одредити одређен број лица, из реда запослених у Правобранилаштву, који ће вршити послове заступања тог града или општине, у свим предметима и споровима у којима Правобранилаштво треба да заступа град или општину као странку.

Чланом 5. извршена је граматичка исправка и усаглашавање текста важеће одредбе члана 19. став 2. Закона.

Чланом 6. ријешена је досадашња дилема у вези поступања Правобранилаштва у случају када се као странке у поступку пред судовима и другим државним органима појављују субјекти из одредбе члана 1. став 1. Закона о Правобранилаштву Републике Српске, а чији интереси су у супротности. Према предложеном рјешењу, Правобранилаштво у таквим случајевима ће увијек заступати Републику Српску, а друга страна (град, општине или други субјекти) ће именовати лица која ће их заступати у том спору. Измјене надлежности Правобранилаштва условљене су избјегавањем колизије у заступању права и интереса заступаних лица, из разлога што у надлежност заступања улази заступање Републике и јединица локалних самоуправа, које могу у одређеним поступцима бити супротстављене стране.

Чланом 7. овог закона предложено је усклађивање временског трајања мандата правобраниоца са мандатом главног републичког тужиоца, из разлога што су ове двије функције

по сложености послова и радних задатака, прописаној надлежности и нивоу одговорности носилаца функција, од истог значаја за правни систем Републике Српске, због чега се предлаже да мандат правобраниоца траје шест, умјесто четири године.

Чланом 8. врши се усаглашавање важеће одредбе члана 30. са одредбом члана 252. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 31/11) којом је прописан начин полагања свечане заклетве приликом ступања на дужност функционера које бира или именује Народна скупштина, као и текст свечане заклетве.

Чланом 9. врши се измјена члана 33. тако да, када то захтијевају потребе обављања правобранилачких послова, поред замјеника правобраниоца и помоћник правобраниоца и стручни сарадник могу бити упућени на рад у друго сједиште без њиховог пристанка на период до шест мјесеци, а уз њихов пристанак највише до 12 мјесеци. Одредбом истог члана је прописано право ових лица на надокнаду трошкова одвојеног живота.

Чланом 10. извршена је измјена и допуна одредбе члана 37. важећег закона, којом је предвиђено да овлашћење помоћнику правобраниоца за предузимање одређених послова, поред правобраниоца, може дати и замјеник правобраниоца, те се у том смислу отклања недоумица у примјени и тумачење поменутих одредбе у односу на члан 17. став 1. важећег закона, којом је прописано да и правобранилац и замјеник правобраниоца могу овластити помоћника да их у одређеним предметима замјењује у заступању.

Чланом 11. овог закона утврђен је статус оних лица која у вријеме ступања на снагу овог закона имају мандат правобраниоца или замјеника правобраниоца, тако да је поменутом одредбом прописано да правобранилац и замјеници правобраниоца који имају мандат у вријеме ступања на снагу овог закона настављају да врше правобранилачку функцију, у складу са одредбама закона по којем су изабрани.

Чланом 12. обавезан је министар правде да у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе акт из члана 5а. став 2. овог закона, којим се прописују обрасци и изглед службене легитимације правобраниоца, замјеника и помоћника правобраниоца.

Чланом 13. је прописано да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

VI УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ У ИЗРАДИ ЗАКОНА

У складу са чланом 37. став 1. тачка њ) Пословника Владе Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 10/09), те т. 4. и 15. Смјерница за поступање републичких органа управе о учешћу у јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске“, број 123/08), обрађивач Закона о измјенама и допунама Закона о Правобранилаштву Републике Српске утврдио је да је закон од интереса за јавност. Закон ће бити објављен на интернет-страници (www.vladars.net), са роком од осам дана ради достављања примједба и сугестија.

VII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За спровођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства.

ЗАКОН О ПРАВОБРАНИЛАШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

(Текст предложених измјена уграђен у основни текст Закона)

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Правобранилаштво Републике Српске је самосталан орган који у поступку пред судовима и другим надлежним органима предузима правна средства ради заштите имовинских права и интереса Републике Српске, града, општине и њихових органа и организација, те других органа и организација који немају својство правног лица и нису уписани у судски регистар, а финансирају се из буџета Републике Српске.

Правобранилаштво врши и друге послове одређене законом.

У поступцима ради наплате комуналне накнаде и накнаде утврђене у поступку издавања одобрења за грађење, као и у споровима из радних односа, послове заступања града и општине пред судовима и другим органима вршиће лице одређено законом или другим актом тих субјеката а уколико то није утврђено законом или другим актом, надлежни орган града, односно општине посебном одлуком ће одредити лице које ће га заступати.

Лице из претходног става мора бити дипломирани правник са положеним правосудним испитом.

Члан 2.

Правобранилаштво врши своју функцију на основу закона и других прописа.

Члан 3.

Правобранилаштво се оснива и укида законом. Правобранилаштво има свој печат.

Сједиште Правобранилаштва је у Бањој Луци.

Члан 4.

Правобранилац и замјеник правобраниоца не могу бити народни посланици, вршити политичке и управне функције, вршити другу службу или дужност која би могла утицати на њихову самосталност у раду, или би могла умањити њихов углед или углед правобранилачке функције.

Члан 5.

Правобранилац је за свој рад одговоран Народној скупштини Републике Српске.

Замјеник правобраниоца одговара за свој рад Народној скупштини Републике Српске и правобраниоцу.

Помоћник правобраниоца одговара за свој рад правобраниоцу.

Члан 5а.

Правобранилац, замјеници и помоћници правобраниоца имају службене легитимације, које издаје Министарство правде.

Правилник о облику и изгледу службене легитимације доноси министар правде.

Члан 6.

Брачни друг правобраниоца, замјеника и помоћника правобраниоца, сродници у правој линији и сродници у побочној линији до четвртог степена сродства, као и сродници до другог степена тазбинског сродства не могу вршити функцију замјеника или помоћника.

Члан 6а.

Правобранилац и његови замјеници не могу бити кривично гоњени или лишени слободе за исказано мишљење у вршењу своје функције.

Члан 7.

(Брише се.)

Члан 8.

Правобранилаштво може пред Уставним судом приједлогом покренути поступак за оцјену уставности закона и законитости других прописа и опшних аката, кад оцијени да су повријеђена имовинска права и интереси субјеката из члана 1. овог закона.

Члан 9.

Судови и други органи дужни су обавјештавати Правобранилаштво ако у току поступка уоче да треба предузети мјере за заштиту права и интереса Републике, града, општина и других субјеката које је Правобранилаштво по закону дужно да заступа.

Члан 10.

Органи, организације, предузећа и друга правна лица дужни су достављати обавјештења о угрожавању и нарушавању, или оспоравању права и ствари у својини субјеката из члана 1. овог закона, ради предузимања даљих правних радњи за које је Правобранилаштво овлашћено. Органи и правна лица дужни су на захтјев Правобранилаштва доставити податке, обавјештења и списе, као и стручно мишљење, који су потребни за предузимање радњи из његове надлежности.

Члан 11.

Правобранилаштво прије покретања поступка пред надлежним судом или другим државним органом може предузети мјере ради покушаја закључења вансудске нагодбе. Вансудска нагодба, ако је потребна клаузула извршности, закључује се код нотара. Прије закључења вансудске нагодбе Правобранилаштво је дужно да добије писмену и овјерену сагласност странке коју заступа на нагодбу таквог садржаја. Правобранилаштво може учествовати у поступцима медијације, с тим што се и на нагодбе у медијацији примјењују услови из става 3. овог члана. Трошкови за заступање Правобранилаштва обрачунавају се по Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката и представљају приход буџета.

Члан 12.

Правобранилаштво прати и проучава појаве и проблеме из области вршења својих функција које се односе на примјену закона, те обавјештава надлежне органе и предлаже мјере за спречавање друштвено штетних појава.

Члан 13.

Правобранилаштво о свом раду подноси годишњи извјештај Народној скупштини Републике Српске.

Замјеник правобраниоца подноси **годишњу информацију** о свом раду граду или општинама са подручја тог сједишта замјеника.

Замјеник правобраниоца дужан је граду или општини доставити информацију о стању појединих предмета или спорова и прије подношења годишње информације, када то од њега затражи скупштина града или скупштина општине.

Ако град или општина не прихвати информацију о раду замјеника правобраниоца из става 2. овог члана, правобранилац ће о томе обавијестити министра правде.

Члан 14.

Рад Правобранилаштва је јаван и свако има право приступа информацијама у складу са Законом о слободи приступа информацијама.

Правобранилаштво може, када то правобранилац оцијени цијелисходним, путем медија обавијестити јавност о стању заштите имовинских интереса Републике Српске и других субјеката из члана 1. овог закона.

II - ДЈЕЛОКРУГ ПОСЛОВА ПРАВОБРАНИЛАШТВА

Члан 15.

Функцију Правобранилаштва врши правобранилац.

Правобранилац има одређен број замјеника. Број замјеника, на приједлог министра правде, утврђује Народна скупштина Републике Српске.

Члан 16.

Замјеник може предузимати сваку радњу у поступку пред судовима и другим надлежним органима за које је овлашћен правобранилац.

Уколико правобранилац није сагласан са предузимањем неке радње замјеника, дужан му је дати упуте како да поступи у конкретном случају.

Ако и после тога замјеник одбије да поступи по упутама из претходног става, ту радњу предузима правобранилац умјесто надлежног замјеника.

Члан 17.

Правобранилац и замјеник правобраниоца могу овластити помоћника да их у одређеним предметима замјењује у заступању.

У поступку експропријације непокретности ради изградње објеката од јавног интереса правобранилац може дати овлашћење из става 1. овог члана и лицу запосленом код корисника експропријације, односно инвеститора изградње објекта.

Изузетно, ако то захтијева природа спора и разлози економичности поступка, овлашћење из става 1. овог члана може се дати и другом лицу запосленом у Правобранилаштво Републике Српске, у складу са законом или лицу које је запослено код субјекта којег заступа Правобранилаштво Републике Српске.

На захтјев града или општине, правобранилац ће утврдити листу лица из реда запослених у Правобранилаштво, који ће вршити послове заступања тог града или општине, у свим предметима и споровима у којима Правобранилаштво треба да заступа град или општину као странку.

Члан 18.

Сви субјекти које по закону заступа Правобранилаштво дужни су благовремено на захтјев правобраниоца доставити тражене податке и доказе.

Правобранилаштво је обавезно приликом достављања захтјева за изјашњење субјектима које заступа да достави правно мишљење у сваком конкретном случају.

Послове заступања органа и правних лица из члана 1. овог закона Правобранилаштво врши у свим судским и управним поступцима, а у управним споровима може заступати органе који су тужени, ако му је за то дато овлашћење.

Члан 19.

У предузимању правних средстава ради заштите права и интереса субјеката из члана 1. овог закона, као и заступања, Правобранилаштво је овлашћено да предузима све радње које предузима странка у поступку.

Ако Правобранилаштво сматра да не треба покренути поступак пред судом или другим органом, или треба повући тужбу, или се одрећи од тужбеног захтјева или приједлога за извршење, признати захтјев противне странке или закључити поравнање, **затражиће сагласност о томе од субјекта** којег заступа и који се о томе писмено изјашњава.

Ако субјекат којег заступа не достави писано изјашњење у року од седам дана од дана пријема захтјева за изјашњење, коначну одлуку о предузимању правне радње доноси правобранилац или замјеник у сједишту, о чему обавјештава субјекта.

Члан 20.

У случају да Правобранилаштво треба по закону да заступа странке из члана 1. овог закона, чији су интереси у супротности, извршни органи учесника у поступку ће овластити лица која ће их заступати.

Изузетно од одредбе става 1. овога члана, уколико је једна од странака у поступку Република Српска, Правобранилаштво ће заступати Републику Српску.

Уколико Правобранилаштво, у својству заступника или самостално на основу овлашћења утврђених законом, покрене поступак пред судом или другим органом против субјекта из члана 1. став 1. овог закона, тај субјекат је обавезан одредити лице које ће га заступати у поступку.

Члан 21.

(Брише се.)

Члан 22.

Субјекти из члана 1. овог закона дужни су затражити мишљење од Правобранилаштва приликом закључивања привредних уговора и уговора који регулишу имовинско-правна питања (у даљем тексту: мишљење).

Мишљење из претходног става Правобранилаштво даје у року од 15 дана од дана пријема захтјева и потребне документације, а у сложенијим случајевима у року од 30 дана.

Ако то захтијевају нарочито оправдани интереси, Правобранилаштво је дужно дати мишљење у року од седам дана, а у сложенијим случајевима у року од 15 дана.

Уколико Правобранилаштво не достави мишљење у законом утврђеном року, уговор се може закључити и без мишљења Правобранилаштва.

Без обзира на мишљење Правобранилаштва на уговоре из ст. 1. до 3. овог члана, свако заинтересовано лице може у законом прописаном поступку тражити поништење правног посла, ако сматра да су њиме повријеђена његова права или интереси.

Члан 23.

Субјекти из члана 1. овог закона дужни су закључени уговор имовинско-правне природе доставити Правобранилаштву у року од 15 дана од дана закључења уговора.

Ако Правобранилаштво оцијени да је закључени уговор ништаван, поднијеће тужбу за утврђење ништавности, а у случају да је уговор рушљив поднијеће тужбу за поништење.

Члан 24.

Имовинско-правни уговор са елементом иностраности који закључи Република Српска или правна лица - корисници средстава из члана 1. овог закона и уговори којим се прибавља или отуђује непокретност наведених субјеката, достављају се Правобранилаштву, ради давања мишљења субјектима које по закону заступа.

Члан 25.

Надлежни орган који врши обраду или овјеру уговора о промету непокретности, а који се односе на субјекте из члана 1. овог закона, дужан је примјерак тог уговора доставити Правобранилаштву.

III - ОРГАНИЗАЦИЈА ПРАВОБРАНИЛАШТВА

Члан 26.

Правобранилаштво је организовано по сједиштима замјеника, и то:

- Сједиште замјеника Бања Лука,
- Сједиште замјеника Бијељина,
- Сједиште замјеника Добој,
- Сједиште замјеника Приједор,
- Сједиште замјеника Фоча,
- Сједиште замјеника Требиње,
- Сједиште замјеника Источно Сарајево,
- Сједиште замјеника Власеница.

Члан 27.

1. Сједиште замјеника Бања Лука обухвата подручје мјесне надлежности основних судова у Бањој Луци, Градишци, Котор Варошу, Прњавору и Мркоњић Граду.
2. Сједиште замјеника Бијељина обухвата подручје мјесне надлежности основних судова у Бијељини и Зворнику.
3. Сједиште замјеника Добој обухвата подручје мјесне надлежности основних судова у Дервенти, Добоју, Модричи и Теслићу.
4. Сједиште замјеника Приједор обухвата подручје мјесне надлежности основних судова у Приједору и Новом Граду.
5. Сједиште замјеника Фоча обухвата подручје мјесне надлежности основних судова у Фочи и Вишеграду.
6. Сједиште замјеника Требиње обухвата подручје мјесне надлежности основног суда у Требињу.
7. Сједиште замјеника Источно Сарајево обухвата подручје мјесне надлежности основног суда у Сокоцу.
8. Сједиште замјеника Власеница обухвата подручје мјесне надлежности основних судова у Власеници и Сребреници.

IV - ИЗБОР ПРАВОБРАНИОЦА И ЗАМЈЕНИКА ПРАВОБРАНИОЦА И ПРЕСТАНАК ФУНКЦИЈЕ

Члан 28.

Правобраниоца и замјеника правобраниоца бира Народна скупштина Републике Српске на приједлог министра правде.

Избор правобраниоца и замјеника се врши у складу са Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

Правобранилац се бира на период од **6 (шест)** година, уз могућност поновног избора.

Замјеник правобраниоца се бира на период од 4 (четири) године, уз могућност поновног избора.

Ако замјеник правобраниоца буде поново изабран, функција је стална.

Члан 29.

За правобраниоца и замјеника може бити изабрано лице које, поред општих услова утврђених законом, испуњава и посебне услове:

- да је дипломирани правник са положеним правосудним испитом и искуством након положеног правосудног испита на правним пословима у правосудним органима, адвокатури или другим државним органима у трајању од 8 (осам) година за правобраниоца и 4 (четири) године за вршење функције замјеника правобраниоца.

Члан 30.

Именовани правобранилац, односно замјеник дужан је ступити на дужност одмах по избору, а најкасније у року од 30 дана од дана избора.

Приликом ступања на дужност, правобранилац, односно замјеник дају свечану заклетву. Правобранилац даје свечану заклетву на сједници Народне скупштине Републике Српске а замјеник пред предсједником Народне скупштине Републике Српске, читањем наглас утврђеног текста и потписивањем текста заклетве.

Текст свечане заклетве гласи:

„Заклињем се да ћу дужности савјесно и одговорно извршавати, државне тајне чувати, интересе народа и грађана Републике Српске бранити и заступати, Устава и закона Босне и Херцеговине и Републике Српске часно се држати.“

Члан 31.

Правобраниоцу и замјенику престаје функција:

- на лични захтјев,
- кад наврши 67 година живота,
- разрјешењем,
- истеком мандата.

Члан 32.

Поступак за разрјешење правобраниоца и замјеника покренуће се:

1. ако су осуђени за кривично дјело са умишљајем на безусловну казну затвора у трајању од најмање шест мјесеци, или ако су осуђени за кривично дјело које их чини неподобним за вршење функције;
2. ако се утврди да несавјесно обављају функцију;
3. ако се на основу налаза и мишљења здравствене установе утврди да је због здравственог стања трајно изгубио радну способност за вршење функције;
4. ако не ступи на дужност у року предвиђеном у члану 30. овог закона.

Приједлог за разрјешење правобраниоца и замјеника правобраниоца министар правде подноси Народној скупштини Републике Српске. Приједлог за разрјешење замјеника подноси се на иницијативу правобраниоца.

Члан 33.

Замјеник, помоћник и стручни сарадник могу се упутити на рад у друго сједиште без пристанка на период до 6 (шест) мјесеци, уколико то захтијевају потребе обављања правобранилачких послова, а уз њихов престанак највише до 12 (дванаест) мјесеци.

Правобранилац може покренути поступак за разрјешење замјеника ако замјеник без оправданог разлога одбије да поступи по рјешењу за привремено упућивање на рад у друго сједиште.

У случајевима из става 1. овог члана, замјенику, помоћнику и стручном сараднику припада право на накнаду трошкова одвојенога живота у складу са важећим прописима.

Члан 34.

Правобранилац и замјеник могу бити удаљени са дужности док се против њих води истрага у кривичном поступку.

Правобранилац или замјеник биће удаљени са дужности док се налазе у притвору.

Правобранилац или замјеник могу бити удаљени са дужности и ако је покренут поступак за њихово разрјешење.

Одлуку о удаљењу са дужности у случајевима из ст. 1., 2. и 3. овог члана доноси Народна скупштина Републике Српске, као и у поступку разрјешења.

Члан 35.

Правобранилац, односно замјеник који је изабран, односно постављен на другу дужност не може ступити на нову дужност прије него што му престане функција коју је до тада обављао.

У случају из става 1. овог члана правобранилац, односно замјеник дужан је да поднесе захтјев за престанак функције.

V - ОСТАЛИ ЗАПОСЛЕНИ У ПРАВОБРАНИЛАШТВУ

Члан 36.

Правобранилац може имати помоћнике чији број се утврђује у Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста.

Члан 37.

За помоћника правобраниоца може бити примљен на рад дипломирани правник са положеним правосудним испитом и радним искуством од 2 (двје) године на правним пословима, након положеног правосудног испита. Помоћници могу обављати све послове правобраниоца и замјеника са овлашћењем правобраниоца **или замјеника правобраниоца.**

За предузимање појединих радњи у поступку пред судом или другим органом, као што су повлачење тужбе или приједлога за извршење, одрицање од тужбеног захтјева, признање захтјева противне странке, давање сагласности на повлачење или преиначење тужбе односно тужбеног захтјева противне странке и закључивање поравнања, помоћник мора имати посебно овлашћење.

Помоћника правобраниоца именује правобранилац на основу јавног конкурса.

Члан 38.

У Правобранилаштву и сједиштима замјеника могу се у радни однос примати приправници, у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста.

Члан 39.

Правобранилаштво има секретара, који врши послове управе и друге послове које му повјери правобранилац.

Члан 40.

Унутрашњу организацију и систематизацију радних мјеста у Правобранилаштву утврђује правобранилац.

Члан 41.

Прописи Републике Српске о радним односима радника у органима управе сходно ће се примјењивати и на раднике Правобранилаштва, ако овим законом није другачије регулисано.

VI - СРЕДСТВА ЗА РАД ПРАВОБРАНИЛАШТВА

Члан 42.

Средства за рад правобранилаштва обезбеђују се у буџету Републике.

Средства се обезбјеђују тако да обимом и временом дозначавања омогућавају Правобранилаштву да извршава своје финансијске обавезе, до износа који је планиран у буџету, а у складу са расположивим средствима.

Средства за рад Правобранилаштва исказују се посебно у буџету и систему Трезора Републике Српске.

Члан 43.

Правобранилаштво израђује приједлог годишњег буџета за наредну годину на основу износа трошкова у текућој години, те предвиђених трошкова у наредној години.

Приједлог буџета се доставља Министарству финансија путем Министарства правде.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 44.

Правобранилац и замјеници правобраниоца који имају мандат у вријеме ступања на снагу овог закона настављају да врше правобранилачку функцију, у складу са одредбама закона по којем су изабрани.

Члан 45.

(Брише се.)

Члан 46.

(Брише се.)

Члан 47.

Правобранилац је обавезан у року од 3 (три) мјесеца од дана ступања на снагу овог закона ускладити правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста и доставити га Влади Републике Српске, ради давања сагласности.

Правилник о пословању и вођењу евиденције у Правобранилаштву правобранилац је обавезан донијети у року од 6 (шест) мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, а остале подзаконске акте у року од 12 (дванаест) мјесеци.

Члан 47а.

Министар правде ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник из члана 5а. став 2. овог закона.

Члан 48.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о Јавном правобранилаштву ("Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93, 14/94 и 32/94).

Члан 49.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске.